

ת"פ 18479/04/12 - מדינת ישראל נגד דוד טיבולי גידול ושיווק ירקות בע"מ, דוד טיבולי

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 18479-04-12
14 פברואר 2019

לפני: כב' השופט יוחנן כהן

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד דן טוניק

-

הנאשמים: 1. דוד טיבולי גידול ושיווק ירקות בע"מ
2. דוד טיבולי
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

גזר דין

1. בהכרעת דין מיום 24.4.2017 זיכיתי את הנאשמים מעבירה של העסקה שלא כדין של שלושה עובדים זרים, אשר היו רשומים על שם מר אל גאזר, אולם הרשעתי את הנאשמת בביצוע עבירה על פי **סעיפים 2(א)(1) ו-2(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991**, בנוגע לעובד אחד בלבד (העובד BUAKAO SAYAN), וכן הרשעתי את הנאשם מס' 2 בעבירה של הפרת נושא משרה ביחס לעבירה שעברה הנאשמת.

לאחר שניתנה הכרעת הדין, ביקש הנאשם מס' 2 (להלן: "**הנאשם**"), לבטל את הרשעתו ולהפנותו לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם יגזר דינו, וזאת על מנת לבחון אפשרות לקבוע אשמתו ללא הרשעה בדין.

בהחלטה מיום 29.7.2018 קבעתי כי הנאשם לא עמד בנטל השכנוע כי נזקו הצפוי עולה על הפגיעה באינטרס הציבורי ובערכים החברתיים שעליהם מבוססת הרשעתו, ועל כן מצאתי כי אין זה מקרה הנכלל בגדר המקרים המצדיקים חריגה מן הכלל בהם ישקול בית הדין את ביטול הרשעתו של הנאשם.

2. ביום 24.10.2018 נשמעו טיעונים לעונש. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה, כי כתב האישום הוגש בעקבות בקשה להישפט, כאשר גובה הקנס שמתייחס לעובד בגינו הורשעו הנאשמים, הוא 5,000 ₪. הסכומים המקסימליים הקבועים בחוק לגבי העבירות שמואשמת בה הנאשמת 1 הם 116,800 ₪, ולגבי העבירה בה מואשם הנאשם 2, מדובר בקנס בשיעור של 29,200 ₪.

עמוד 1

ב"כ המאשימה הפנתה את בית הדין לסעיף 14 לחוק עבירות מנהליות שקובע, כי כאשר נאשם הורשע בגין עבירה שבגינה ביקש להישפט, הקנס הפלילי שהושת עליו לא יפחת מהקנס המנהלי. כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ 74/09 בעניין **דור אלון טכנולוגיות בע"מ**, שם נקבע כי הקנס לגבי עבירת העסקה שלא כדין צריך להיות לפחות כפל הקנס המנהלי וגם זה רק במקרים מיוחדים, קביעה זו של בית הדין הארצי אומצה בתיקון 15 לחוק עובדים זרים, שקבע עונש מינימום לעבירה של העסקה שלא כדין בגובה כפל הקנס המנהלי.

מבחינת ענישה - המאשימה סבורה שמתחם הענישה לגבי העבירה של העסקה שלא כדין של הנאשמת 1, צריך להיות בין 15,000-30,000 ₪, וכי בתוך המתחם יש להשית על הנאשמת קנס בגובה של 17,000 ₪. לגבי העבירה של אחריות נושא משרה, בנוגע לנאשם 2, המאשימה סבורה כי מתחם הענישה צריך להיות בין 3,000-10,000 ₪ וכי בתוך המתחם, העונש צריך להיות בגובה 10,000 ₪.

בנוסף, מבקשת המאשימה, כי הנאשמים יחויבו לחתום על התחייבות להימנע מעבירות אותם ביצעו, למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שאם לא כן, יחויבו בקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

3. לטענת ב"כ הנאשמים, אין למאשימה להלין אלא על עצמה, שכן כל ההליך החל בקנס מנהלי. תחילה השיתו על הנאשמת 1 בלבד קנס מנהלי בגין העסקה של ארבעה עובדים ובשל העובדה שהנאשם מס' 2 סבור היה שלא נכון ולא צודק להשית קנס מנהלי בגין ארבעת העובדים, הגיש בקשה להישפט, וזוהי בגין שלושה עובדים מתוך הארבעה. כעת מבקשת המאשימה לזקוף את העובדה שהנאשם הגיש בקשה להישפט לחובתו. מדובר בכשל של המאשימה, שכן אילו הנאשמת היתה מקבלת קנס מנהלי על עובד אחד, היתה משלמת וממשיכה הלאה. מבחינה כלכלית, לא היה כדאי לנאשמת גם הסיכון בהרשעה וגם הסיכון בתשלום קנס גבוה.

מדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2009, כתב האישום הוגש שלוש שנים ממועד העבירה. ישנה פסיקה של כב' הנשיאה (בדימוס) השופטת אורלי סלע, הקובעת כי כאשר מדובר בפרק זמן ארוך, ההליך מאבד את אפקט ההרתעה, במיוחד בעניינו, כשמדובר בעבירה שנעשתה לפני 10 שנים. בנסיבות אלה, כשהמאשימה מבקשת להשית על הנאשמת ועל הנאשם קנסות באופן נפרד, וכביכול עושה הפרדה טכנית ביניהם, היא מכפילה את הענישה. במיוחד לאור העובדה שלא היה בסיס להשית מלכתחילה קנס מנהלי בגין שלושת העובדים, ועל כן מדובר בהתנהלות חסרת תום לב שמטרתה להעצים את הקנס.

בנוגע לנאשם, יש להשית עליו קנס פלילי מקל ביותר. מדובר באדם מבוגר, סב לנכדים, אשר עבר טראומה קשה במשפחה, משנת 2009, במשך 10 שנים, לא היתה לו כל עבירה נוספת. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות וללא עבירות קודמות. מדובר באזרח שומר חוק, חקלאי. מהתמונה הכללית של האירוע אפשר להבין שהיה כשל טכני כאשר מקבוצה של ארבעה עובדים, אחד היה קשור למעסיק אחר, מדובר בכשל בחברת כ"א שהביאה את העובד. ב"כ הנאשמים ביקש לקבוע את מתחם הענישה

כדלקמן:

לגבי הנאשמת 1 - לקבוע מתחם ענישה בין 500 ₪ עד 2,500 ₪.

לגבי הנאשם 2 - לקבוע מתחם ענישה בין 500 ₪ ל-2,500 ₪.

דין והכרעה

4. **סימן א'1 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977**, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, כפי שתוקן במסגרת תיקון מס' 113, מגדיר את השלבים שעל בית המשפט לעבור טרם גזירת העונש. **בשלב ראשון**, יש לבחון האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. אם מדובר בכמה עבירות, יש לקבוע האם הן עולות כדי אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. ככל שמדובר באירוע אחד, יש להמשיך לשלבים הבאים וככל שמדובר בכמה אירועים, יש לקבוע עונש הולם לכל אירוע בנפרד או עונש כולל לאירועים כולם (**סעיף 40(א) (ב) לחוק העונשין**). במסגרת תיקון מס' 113, מגדיר את השלבים שעל בית המשפט לעבור טרם גזירת העונש. **בשלב שני**, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את נסיבות ביצוע העבירה תוך התחשבות בחמישה שיקולים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומצבו הכלכלי של הנאשם (כשמדובר בעונש מסוג קנס, כמו במקרה שלפני). **בשלב השלישי**, יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם נסיבות אחרות שימצאו רלוונטיות שאינן קשורות בביצוע העבירה. רק שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור מצדיקים לסטות ממתחם הענישה (ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים** (8.11.14)).
5. בפסקי הדין שניתנו במקרים דומים, אישר בית הדין הארצי את גזרי הדין שגזרו בתי הדין האזוריים, כאשר גובה הקנס שנגזר בגין העסקת עובד בודד, עמד על פחות מ-20,000 ₪, ראו למשל ע"פ 11534-11-14 **משה אדרי נ' מדינת ישראל** (מיום 28.6.2017). בית הדין הארצי אישר את גזר הדין של בית הדין האזורי שגזר קנס בשיעור של 25,000 ₪, בגין העסקת שני עובדים זרים ללא היתר.
6. מאחר שהעובד הועסק במסגרת עסקה או משלח ידה של המעסיקה, היא הנאשמת, הרף העליון של מתחם הענישה עומד על 116,800 ₪ (פי ארבעה מהקנס הקבוע **בסעיף 61(א) (2) לחוק העונשין**). לגבי עבירת נושא המשרה, עונש המינימום הקבוע בחוק הוא פי שניים מגובה הקנס המנהלי שעומד על 5,000 ₪.
7. לאחר שבחנתי את הפסיקה ואת רמת הענישה, ובהתחשב במכלול השיקולים ומתוך ראיית העיקרון המנחה - הוא עיקרון ההלימה, שוכנעתי כי מוצדק להסתפק במקרה זה, בגזירת קנס כספי ברף התחתון של מתחם הענישה, ועל כן, החלטתי לגזור על הנאשמת קנס בשיעור 12,500 ₪.

אשר על כן, הנני מטיל על הנאשמת קנס כספי בגובה של 12,500 ₪ בגין העבירה לפי **סעיפים 2(א)(1)-ו(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991.**

8. אשר לנאשם, אשר הורשע בעבירה של אחריות נושא משרה, החלטתי להטיל עליו קנס בשיעור של 3,000 ₪, בגין אחריותו להעסקת העובד הזר. בגובה הקנס שגזרתי, התחשבתי בנסיבות האישיות של הנאשם, גילו, והיותו ללא עבר פלילי.

9. בנוסף, הנאשמים יחתמו, תוך 7 ימים מקבלת גזר הדין, על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו במשך 3 שנים מיום קבלת גזר הדין. היה ויפרו התחייבות זו, יחויבו מיד בקנס המירבי הקבוע בחוק לעבירות אלה, בעת ביצוע העבירה.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ט, (14 פברואר 2019), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.